

კონფლიქტებისა და
მოლაპარაკებების საერთაშორისო
კვლევითი ცენტრი

მდებარეობს შემდეგ მისამართზე:
ივ. მაჩაბლის 5, I სართ.
თბილისი 380007, საქართველო

საფოსტო მისამართი:

ს/ყ 38
თბილისი 380005
საქართველო

ტელეფონი: (995-32-999987)
ფაქსი: (995-32-939178)

ელექტრონული მისამართი:

E-mail: iccn@iccn.ge
confpro@iccn.ge

Homepage: <http://www.iccn.ge>

კონფლიქტებისა და
მოლაპარაკებების საერთაშორისო
კვლევითი ცენტრი

ეს პირველი დამოუკიდებელი პროფესიული ცენტრია კავკასიის ფეთქებადსაშიშრო რეგიონში, რომელიც დაკავებულია სამეცნიერო კვლევებით, შუამავლური საქმიანობით, ეთნიკური, რელიგიური თუ სოციალური კონფლიქტების კონსტრუქციული გარდაქმნებით და მშვიდობიანი მოგვარებით.

ცენტრი ანვითარებს თანამშრომლობას წამყვან ადგილობრივ და საერთაშორისო აკადემიურ ინსტიტუტებთან, ხელს უწყობს რა პოსტსაბჭოთა სივრცეში პოსტკოგალიგარული გადასვლის, დემოკრატიზაციისა და ეროვნებათაშორისი შერიგების მძაფრ პრობლემათა კვლევას.

კონფლიქტებისა
და მოლაპარაკებების
საერთაშორისო
კვლევითი ცენტრი

**International Center
on Conflict
and Negotiation**

პროფილიმტაბისა და პოლიტიკის საერთაშორისო კომპიუტერიზაციის ცენტრი დამოუკიდებელი, არასამთავრობო კვლევითი და საგანმანათლებლო ცენტრია, რომელიც 1994 წელს იქნა რეგისტრირებული საქართველოს რესპუბლიკაში, (სარეგისტრაციო მოწმობა № 1755, გაცემულია იუსტიციის სამინისტროს მიერ). ცენტრის მიზანია, გამოიკვილოს და შეისწავლოს სოციალური, ეთნიკური, პოლიტიკური და რელიგიური კონფლიქტების გამომწვევი მიზეზები, მათი აღრულება გამოვლინების, კონსტრუქციული მართვისა და მშვიდობიანი მოგვარების შესაძლებლობები. განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება საქართველოში არსებულ პრობლემებს. ცენტრის შექმნა შესაძლებელი გახდა მას შემდეგ, რაც ჯონ და ქეთრინ მაკართურების ფონდმა ცენტრის დამაარსებელს გრანტი გამოუყო. პირველ ეტაპზე (1994/95 აკადემიური წელი) ცენტრის პარტნიორი იყო სტენფორდის უნივერსიტეტის საერთაშორისო უსაფრთხოებისა და შეიარაღებაზე კონტროლის ცენტრი. შემდგომ, კონფლიქტოლოგიისა და მოლაპარაკებათა სტრატეგიის საერთაშორისო ცენტრი, როგორც მას თავდაპირველად დაერქვა, დამოუკიდებლად დებს ხელშეკრულებებს ორგანიზაციებთან. 1995 წლის შემოდგომიდან ცენტრი ინგლისურ და რუსულ ენებზე გამოსცემს ბიულეტენს „კონფლიქტები და მოლაპარაკებები“, რომლის პირველი ნომრები გამოვიდა „ღია საზოგადოება - საქართველო“-ს (სოროსის) ფონდის დახმარებით. ცენტრი ასევე გამოსცემს ყოველთვიურ ბიულეტენს „ალტერნატივა“ (1998 წლიდან - „კონფლიქტის ალტერნატივა“, და არაპერიოდულ ჟურნალს „მონადა“. ცენტრს გამოცემული აქვს 6 მონოგრაფია, მათ შორის ე. ხომცარიას-ბროსეს „აფხაზეთის კონფლიქტის ისტორია“.

მმართველობა

ცენტრს ხელმძღვანელობს მმართველობა, რომლის თავმჯდომარეა ღირეჯორი. ცენტრს ეხმარება საერთაშორისო საკონსულტაციო საბჭო, რომელშიც გაერთიანებული არიან: ოქსფორდის უნივერსიტეტის საერთაშორისო ურთიერთობათა პროფესორი ნილ მაქფარლენი, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საერთაშორისო ურთიერთობათა პროფესორი ალექსანდრე რონდელი, კოლუმბიის უნივერსიტეტის პროფესორი რეჯებ ჟორდანი, ხელნაწერთა ინსტიტუტის ღირეჯორის მოადგილე, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი ედიშერხომცარია-ბროსე, გოკიოში არსებული გაეროს უნივერსიტეტის პროფესორი ალბერტ სნაბელი და სხვ.

ცენტრის დაფუძნებაში წვლილი

ცენტრის დამფუძნებელ წევრთა შორის არიან: სტენფორდის უნივერსიტეტის საერთაშორისო უსაფრთხოებისა და შეიარაღებაზე კონტროლის ცენტრის ღირეჯორი, პროფესორი დევიდ ჰოლოუეი, დედოფლის უნივერსიტეტის პროფესორი ნილ მაქფარლენი (კანადა), კორპორაცია „პარტნიორები დემოკრატიული გარდაქმნებისათვის“ (აშშ) პრეზიდენტი, დოქტორი რაიმონდ მონპოლნი, სახელმწიფო მინისტრის პირველი მოადგილე, სახელმწიფო კანცელარიის უფროსი პეტრე მამრადე.

„ჩველა დიდი კრიზისისათვის საერთოა ის, რომ შეუძლებელია მათი დაძლევა, თუ არ შევიცვლით აზროვნების წესს“

ცენტრის დირექტორი და დამაარსებელია ფოლოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი გიორგი ხუციშვილი. იგი 1993-94 აკადემიურ წელს სტენფორდის უნივერსიტეტის საერთაშორისო უსაფრთხოებისა და შეიარაღებაზე კონტროლის ცენტრში მიწვეულ პროფესორად მუშაობდა, შემდგომ კი ეთნიკური კონფლიქტების დარგში შტატგარეშე კონსულტანტად. 1995 წელს ჰარვარდის უნივერსიტეტში პროფესორროჯერფიშერთან მოლაპარაკებათა კურსი გაიარა. 1993-94 წწ. ნატო-ს დემოკრატიულ ინსტიტუტების პროგრამის საქართველოში პირველი სტიპენდიანტი იყო. მიღებული აქვს გრანტები ფონდებიდან: აირექს/კარნეგი (1993), მაკართური (1994), სოროსი (1995); ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხი უკრაინის მეცნიერებათა აკადემიამ მიანიჭა (1991) წიგნისათვის „თეორიული აზროვნების სტრუქტურის გენეზისი“ (საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია, თბილისი, 1989). გ. ხუციშვილი 1992-93 წლებში კონსულტირებას უწევს საქართველოს მთავრობას, გაეროს წარმომადგენლობას და ევროთათბირის მისიას საქართველოში; იგი პირველი ქართულ-კანადური ერთობლივი კონფერენციის „ეთნოკონფლიქტი და ფედერალიზმი“ თანაორგანიზატორი-მომწეობია (თბილისი, 1993 წლის მარტი), საერთაშორისო კონფერენციის „ეროვნება, კონფლიქტი და პოსტსაბჭოთა რეალობა“ ინიციატორად გვევლინება სტენფორდის უნივერსიტეტში (1993 წლის 15 ნოემბერი). 1996 4-6 ოქტომბერს თბილისში ნატოსთან ერთობ-ლივად ჩაატარა საერთაშორისო კონფერენცია „კავკასიისათვის რეგიონული უსაფრთხოების კონცეფციის ჩამოყალიბებისათვის“. იყო საქართველოს ფილო-სოფიურმეცნიერებათა აკადემიის დამფუძნებელი ვიცე-პრეზიდენტი (1995-97 წლებში). მისი პუბლიკაციების დიპლომატიის მხატვრულ-ფსიქოლოგიურ ნაწარმოებებს, მეცნიერების მეთოდოლოგიისა და ფილოსოფიის, საერთაშორისო ურთიერთობათა და კონფლიქტთა სისტემურანალიზს. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საერთაშორისო ურთიერთობათა და სამართლის ფაკულტეტებზე კითხულობს კონფლიქტის თეორიის კურსს.

ისტორია

კონფლიქტების მოგვარების ცენტრის შექმნის საკითხი პირველად თბილისში გიორგი ხუციშვილმა 1989 წელს დააყენა, მაგრამ 1992 წლამდე ის მხოლოდ მეცნიერთა დამოუკიდებელ ჯგუფს წარმოადგენდა. 1992 წელს ცენტრი პირველად შეიქმნა ადამიანის უფლებათა დაცვისა და ეროვნებათაშორისი ურთიერთობის კომიტეტში. 1993-94 წწ., გ. ხუციშვილის სტენფორდის უნივერსიტეტში მუშაობის პერიოდში, მაკართურების ფონდმა მიიღო გადაწყვეტილება, მხარი დაეჭირა საქართველოში დამოუკიდებელი ცენტრის შექმნისათვის. საერთაშორისო მოლაპარაკება და მართლმართალი ბროზრამაში ცენტრმა ჩამოაყალიბა საქართველოში კონფლიქტების აღრუელი გამოვლენისა და მონიტორინგის პირველი ქსელი (NEWMEC), მაკართურების ფონდის გრანტით. ცენტრი ახორციელებს საქართველოში კონფლიქტების მოგვარების დარგში გრენინგების პროგრამას (ნორვეგიის ლტოლვილთა საბჭოსაგან მიღებული გრანტით), ქართულ-აფხაზეთის დიალოგის პროგრამას, ევროკავშირის Tacis-ის დახმარებით, ბრიტანული არასამთავრობო ორგანიზაცია International Alert-თან პარტნიორობით. მონაწილეობდა პროგრამაში „ეთნიკრობა და ევროპის უშიშროება“, რომლის კოორდინატორი იყო ქ. კინგსტონის დედოფლის უნივერსიტეტი (კანადა). აგრეთვე, ცენტრი გაერთიანებული იყო პროექტში „ჰუმანიტარიზმი და ომი“, რომელსაც კოორდინირებას უწევს თომას უოთსონის სახელობის საერთაშორისო გამოკვლევათა ინსტიტუტი (ბრაუნის უნივერსიტეტი, აშშ). ქართულ-ოსური დიალოგის ჰარვარდის უნივერსიტეტის მიერწამოწყებულ პროგრამაში (1995-96). ცენტრი თანაკოორდინატორია ბრაუნის უნივერსიტეტის პროგრამისა „ყოფილი საბჭოთა კავშირის დემინტეგრაცია თუ რეინტეგრაცია“. ცენტრი საქართველოში წარმოადგენდა ყოფილი საბჭოთა კავშირის გერიტორიაზე ეთნოლოგიური მონიტორინგისა და კონფლიქტების აღრუელი გამოვლენის საერთაშორისო ქსელს. კვლევითი პროექტები და საკვლელო საკვლელო ცენტრი გამოსაქვეყნებლად ამზადებს და ფინანსურ დახმარებას უწევს არასამთავრობო ორგანიზაციებსა და მეცნიერთა ჯგუფების პროექტებს. რომელთა მიზანია, ხელი შეუწყონ დემოკრატიულ პროცესებს, კონფლიქტთა ანალიზსა და მათი მშვიდობიანი გადაწყვეტის მეცნიერულ შესწავლას საქართველოსა და კავკასიის რეგიონში.